

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/143/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125208620
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125208620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX E. C. F. právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martina Barnová, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 54 061 857 proti žalovanému: BENCONT FINANCE, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 právne zastúpený: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 45 946 868 o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.6.2011, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v

O Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.6.2011,

- v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [2], v znení:

„Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“

- v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4], v znení:

„Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

- v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5], v znení:

„Podpisom tejto ZoÚ zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“

- v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6], v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“

O v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva

- v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa

platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu

na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

- v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4], v znení:

„V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

- v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.6], v znení:

„Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“

- v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1], v znení:

„Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

O v Sadzobníku poplatkov, s účinnosťou od 3. januára 2011, v odd. Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička k Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo 16.6.2011, v znení:

„2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 €

3. Poskytnutie úveru Šikovní rezerva v hotovosti 8,30 €

4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka. 29,87 €

10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 €

11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €

16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 21.10.2025 sa žalobca domáhal určenia a) neprijateľnosti vo výroku tohto rozsudku uvedených zmluvných podmienok a b) určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

„Žalovaný na úvod vo vzťahu k výzve súdu o doručenie požadovanej dokumentácie uvádza, že vzhľadom k tomu, že pohľadávka voči žalobcovi je viac ako 5 rokov od posledného vymáhania, konkrétne od upomínacieho konania, v ktorom bol žalovaný neúspešný, žalovaný postupoval v súlade s platnou legislatívou a zmluvnú dokumentáciu vo vzťahu k spornej pohľadávke skartoval.

V prvom rade žalovaný podotýka, že zo strany žalobcu sa jedná o účelové konanie a zjavné zneužívanie práva a konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca si totiž od právneho predchodcu žalovaného požičal sumu vo výške 4 000 Eur a do dnešného dňa vrátil sumu vo výške 2 159 Eur, teda len polovicu istiny a on ešte žiada právnu ochranu. Navyše žalobca už voči žalovanému inicioval jedno konanie, v ktorom od žalovaného požadoval primerané finančné zadost'učinenie vo výške 3 000 Eur a to na základe toho, že upomínacie konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalovaného, ktorý vystupoval v procesnom postavení žalobcu, pričom v tomto konaní bol žalobca úspešný a súd mu priznal primerané finančné zadost'učinenie, čo je v príkrom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalovaný opätovne podotýka, že žalobca doposiaľ nevrátil ani len istinu požičanej sumy od pôvodného veriteľa, následne získal primerané finančné zadost'učinenie a teraz iniciuje ďalší súdny spor. Takéto konanie nemožno označiť inak ako šikanózný výkon práva.

Žalobca ako prvý nárok žiada určenie, že úver vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve je nesprávne uvedená celková výška nákladov a aj RPMN z dôvodu, že pri výpočte sumy mesačnej splátky a počtu splátok žalobcovi nevyšla rovnaká suma celkových nákladov ako je uvedená v zmluve o úvere. Žalovaný k vyššie uvedenému uvádza, že celková výška nákladov aj RPMN je v zmluve o úvere

uvedené správne, pričom dôvodom, pre ktorý žalobcovi nevyšiel výpočet je, že žalobca si zvolil základný súbor poistenia, ktorý sa do celkových nákladov nezapočítava a ten ovplyvnil, že výpočet uskutočnený žalobcom nevyšiel.

V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.“

Vo vzťahu k žalovaným zmluvným podmienkam žalovaný uviedol, že ich za neprijateľné nepovažuje.

3. V rámci repliky žalobca zotrval na svojom.

4. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich skutkových a právnych úvah:

4.1. Súd považuje za nesporné, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalovaného ako dodávateľom bola uzavretá dňa 16.06.2011 zmluva o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej sú aj žalobcami napádané zmluvné podmienky.

5. Podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy

§ 53 ods.1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa Civilného sporového poriadku

§ 298 ods.1 - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

§ 298 ods.2 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Zmluvná podmienka uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [2], v znení: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, Sadzovníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“

6.1. Obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom OS Prešov sp. zn. 8Csp/109/2023 zo dňa 20.02.2024 ako aj rozsudkom 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením:

„28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal

návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

6.2. V predmetnej veci nemá súd dôvod posudzovať napádanú zmluvnú podmienku inak a rovnako ju považuje za neprijateľnú.

7. Zmluvná podmienka uvedená v v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4], v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

7.1. Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C-66/19:

46 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29).

47 V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50).

7.2. Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Uvedené je nerealizovateľné a keďže zmluvná podmienka neuvádza obsah predmetného zákonného ustanovenia, je neprijateľná. Neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky bola potvrdená rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024.

8. Zmluvná podmienka uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5], v znení: „Podpisom tejto ZoÚ zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“

8.1. V prípade tejto podmienky ide o notorickú neprijateľnosť. Táto podmienka je bez akéhokoľvek zvýraznenia uvedená v časti zmluvy s názvom „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia“ a teda je ľahko prehliadnuteľná vyvolávajúc dojem nedôležitosti. Táto podmienka je však netransparentná aj z hľadiska jej obsahu, keďže spotrebiteľovi neobjasňuje mechanizmus jej aktivovania a následky s tým spojené. Vzhľadom na možnosť postihu mzdy spotrebiteľa sa možno domnievať, že pri vysvetlení podstaty tejto zmluvnej podmienky by s ňou tento pri individuálnom dojednaní nesúhlasil, pričom ide o podmienku,

ktorá sa podľa OZ neaplikuje automaticky ale musí byť dojednaná. Túto zmluvnú podmienku teda súd považuje za neprijateľnú.

9. Zmluvná podmienka v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6], v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“

9.1. Ide znovu o notoricky známu neprijateľnú zmluvnú podmienku zbavujúcu spotrebiteľa práva na všeobecný súd. Táto zmluvná podmienka nie je rovnocenná pre postavenie dodávateľa a spotrebiteľa, keďže iniciovanie súdneho konania inou osobou ako dodávateľom prakticky do úvahy neprichádza.

Správny postup dojednaní rozhodcovskej doložky je uvedený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 3Cdo/80/2017 (Súčasťou bodu 14.4. uvedenej zmluvy je vyhlásenie žalobcu, že prijíma návrh rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou, je príslušný prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk, a zároveň bola žalobcovi daná možnosť vyznačením označeného políčka vyjadriť nesúhlas s uvedeným návrhom rozhodcovskej zmluvy, kedy by vzájomné spory v súvislosti s úverovou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Žalobca nesúhlas s návrhom rozhodcovskej zmluvy v označenom políčku nevyznačil. Dovolací súd pri posudzovaní, či uvedená rozhodcovská doložka napĺňa alebo nenapĺňa znaky neprijateľných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nemá znaky neprijateľnej podmienky. Rozhodcovská doložka nevyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania, nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevyhode jednej z procesných strán. Žalobcovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, žalobca však možnosť výberu nevyužil a nevyznačením nesúhlasu v predznačenom políčku vyslovil súhlas s príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednávanie a rozhodovanie sporov v súvislosti so zmluvou o úvere a návrh rozhodcovskej zmluvy prijal. pričom k postupu tam uvedeného v prejednávanej zmluve nedošlo.

10. Zmluvná podmienka uvedená v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

11.1. Táto zmluvná podmienka navonok kopíruje § 330 Obchodného zákonníka

(1) Ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

(2) Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

(3) Ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.,

ale cez Obchodné podmienky bez individuálneho dojednaní, diktátom dodávateľa vylučuje možnosť voľby spotrebiteľa, čím robí zmluvnú podmienku neprijateľnou.

11.2. Na podporu vecnej správnosti záveru o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky odvolací súd poukazuje rozsudok č.k. 9Csp/74/2022 - 224 zo dňa 28.11.2022, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoCsp/53/2020 zodňa 25.3.2021 a rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2020 z 29.06.2020 a sp. zn.5CoCsp/46/2020 zo dňa 26.08.2021.“

12. Zmluvná podmienka uvedená v v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4], v znení:

„V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

12.1. Súd poukazuje na to, že zmluvná podmienka nie je súladná so zbierkovým rozhodnutím, ako sa to snaží žalovaný naznačiť. Žalovaný síce správne uvádza závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že kumulácia je viazaná na pôvodnú splatnosť úveru, no zmluvná podmienka takúto situáciu neupravuje arg. „až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Najvyšší súd vo veci sp. zn. 5Cdo/42/2020 dospel k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“

12.2. Dojednanie, ktorým sa dlžník – spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením § 53 ods. 1 OZ. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/172/2020 z 29.4.2021).

13. Zmluvná podmienka uvedená v v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.6], v znení:

„Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“

13.1. Zmluvná podmienka, podľa ktorej má spotrebiteľ automaticky znášať „všetky“ náklady veriteľa spojené s vymáhaním jeho pohľadávky, navodzuje stav, kedy spotrebiteľ už vopred uznáva akékoľvek takéto nároky, prezumuje právo veriteľa na ich úhradu, a to bez ohľadu na ich opodstatnenosť, bez ich stotožnenia s porušením konkrétnej povinnosti, presne stanovenej výšky, bez ohľadu na výsledok jednotlivých konaní a presné vyčíslenie. Zmluvné ustanovenia v uvedenom znení zároveň neprímerane a pre spotrebiteľa nepredvídateľne rozširuje okruh nárokov veriteľa, ktoré sa majú stať príslušenstvom pohľadávky, čo môže viesť k neprehľadnému navyšovaniu pohľadávky veriteľa, z čoho vyplýva, že zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a preto je neprijateľná (KS v Prešove sp. zn. 6CoCsp/7/2025).

Súhlas spotrebiteľa daný pri vzniku zmluvného vzťahu s postúpením pohľadávok veriteľa a prevodom práv a povinností zo zmluvy v prospech akejkoľvek tretej osoby zakladá značnú neistotu, pokiaľ ide o otázku, či nedôjde k zhoršeniu vymožiteľnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky podľa generálnej klauzuly. Právo veriteľa postúpiť pohľadávku akejkoľvek tretej osobe na základe súhlasu spotrebiteľa daného vopred pri uzavretí zmluvy je zároveň v hrubom nepomere s právom spotrebiteľa postúpiť pohľadávku voči banke na tretiu osobu len na základe jej predchádzajúceho písomného súhlasu. Táto zmluvná podmienka je zameraná jednostranne v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Poukazujeme tiež na ustanovenie § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré neumožňuje banke postúpiť svoju pohľadávku kedykoľvek, ale až po márnom uplynutí 90 dní po písomnej výzve banky klientovi, aby dlh zaplatil.

Podľa KS v Prešove sp. zn. 6CoCsp/7/2025 – „Okrem toho citovaná zmluvná podmienka umožňuje preniesť veriteľovi na tretiu osobu všetky svoje záväzky zo zmluvy o úvere, keď individuálny súhlas vyžadovaný § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka nahrádza blanco súhlasom spotrebiteľa s prevzatím záväzku vopred neznámou treťou osobou. Javí sa, že za týchto okolností uvedená zmluvná podmienka môže spôsobiť hrubú nerovnováhu vo vzájomných povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.“

14. Zmluvná podmienka uvedená v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1], v znení:

„Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke

vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

14.1. Obdobné zmluvné dojednanie už bolo posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka, konkrétne rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 3CoCsp/7/2024, ako aj 2CoCsp/107/2023.

14.2. Krajský súd v Prešove konštatoval, že uvedená zmluvná podmienka je nejasná a neurčitá, nakoľko jej široký záber do osobnej a ekonomickej oblasti spotrebiteľa jasne nedefinuje situácie, na ktoré sa povinnosť spotrebiteľa vzťahuje. Nemožno prisvedčiť argumentácii veriteľa, že uvedenú zmluvnú podmienku nemožno vyhlásiť za neprijateľnú. Odvolací súd totižto zastáva názor, že naznačená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zaťažuje spotrebiteľa povinnosťou, ktorá by aj v prípade, ak by skúmanie bonity spotrebiteľa bolo namieste, bola bezvýznamná, keďže skúmanie bonity sa vzťahuje na situácie pred poskytnutím úveru alebo pred jeho navýšením. Túto zmluvnú podmienku je preto potrebné považovať za neprijateľnú s odkazom na generálnu klauzulu podľa § 53 ods. 1 v spojení s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

15. Zmluvná podmienka uvedená v Sadzobníku poplatkov, s účinnosťou od 3. januára 2011, v odd. Úvery pre obyvateľstvo, Dostupná pôžička k Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXX, zo 16.6.2011, v znení:

„2. Poskytnutie úveru v hotovosti 29,87 €

3. Poskytnutie úveru Šikovná rezerva v hotovosti 8,30 €

4. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako E. G. 29,87 €

10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 €

11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €

16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok zmluvná pokuta 33,19 €“

15.1. Pokiaľ ide o poplatky č. 10 a 11 - k tejto neprijateľnej zmluvnej podmienke sa už vyjadrili súdy a súd nevidí dôvod na odklon od vysloveného právneho záveru cit.: „38. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke v zmluve o úvere, v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie, v znení: „Zasielanie upomienok: 6.1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 7. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“ odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že ich výška prevyšuje náklady na ich vyhotovenie a zaslanie a že svojou povahou ide o skryté sankcie predstavujúce zmluvnú pokutu, ktorá podľa odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Takéto poplatky majú jednoznačne sankčný charakter, nie je za ne ani poskytované protiplnenie, čo treba považovať za neprijateľné (tzv. teória skutočného plnenia). V tomto smere je irelevantné, či žalovaný vystavil, alebo nevystavil žalovanej upomienky, a či za ne účtoval v zmluve o úvere uvedené poplatky; relevantné pre súdne rozhodnutie je to, že takéto podmienky vo formulárovej, žalovaným pripravenej zmluve zakotvené boli. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, ktoré si v zmluve vopred sám určil pevnou sumou, jedná o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech nad rámec skutočných a účelných výdavkov. Zmyslom upomienky je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní (por. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 z 03.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoCsp/23/2020z 11.02.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/18/2021 z 29.06.2021, či rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18CoCsp/36/2020 z 28.09.2021).“

15.2. K poplatku č. 16 súd uvádza - zmluvná pokuta v zásade nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP, o to viac ani Sadzobníka. V tomto smere súd poukazuje na závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013: „28. Ve spotřebitelském právu je dodavatel ve fakticky výhodnějším postavení, neboť má odbornou převahu nad spotřebiteli, kterým své služby poskytuje. A proto kromě omezení vyplývajících z výše uvedeného principu rovnosti prostředků lze od dodavatele také očekávat (případně i vyžadovat), že se ve vztahu ke spotřebiteli bude chovat v obecné poloze poctivě. Nepostupuje-li tímto způsobem, zpronevěří se důvěře druhého účastníka smluvního vztahu v poctivost svého jednání, a takovému nepoctivému jednání nelze poskytnout právní ochranu [srov. § 265 obchodního zákoníku nebo § 6 nového občanského zákoníku]. 30. Je třeba zdůraznit, že obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě

formulované a malým písmom psané formě skryl dodavateľ ujednání, která jsou pro spotřebitele nevhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavateľ učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

15.3. K poplatkom č. 2,3 a 4 - podľa rozsudku SdEÚ sp. zn. C – 280/24

33. Je pravda, že z judikatúry uvedenej v predchádzajúcom bode nevyplýva, že veriteľ je povinný v dotknutej zmluve podrobne špecifikovať povahu všetkých služieb, ktoré poskytuje ako protihodnotu poplatkov stanovených v jednej alebo viacerých zmluvných podmienkach. Vzhľadom na ochranu, ktorú má smernica 93/13 poskytovať spotrebiteľovi z dôvodu, že sa nachádza v znevýhodnenom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, je však dôležité, aby povaha skutočne poskytnutých služieb mohla byť primerane pochopená alebo vyvodená zo zmluvy posudzovanej ako celok. Okrem toho spotrebiteľ musí byť schopný overiť, že sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, neprekývajú.

35. V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či finančná inštitúcia oznámila spotrebiteľovi dostatočné údaje na to, aby sa oboznámil s obsahom a fungovaním zmluvnej podmienky, ktorá mu ukladá povinnosť zaplatiť províziu za poskytnutie úveru, ako aj s jej úlohou v zmluve o úvere, čím sa spotrebiteľovi umožní, aby spoznal dôvody, ktoré opodstatňujú odmenu zodpovedajúcu tejto provízií.

36. Okrem toho treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že požiadavka transparentnosti vyplývajúca tak z článku 4 ods. 2 smernice 93/13, ako aj z jej článku 5 bráni vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej sa zmluvná podmienka sama osebe považuje za transparentnú bez toho, aby príslušný súd musel vykonať preskúmanie, aké je opísané v bodoch 32 až 35 tohto rozsudku.

39 V tejto súvislosti napriek tomu, že výška poplatku, ako je „spracovateľský poplatok“, o ktorý ide vo veci samej, je určená presne, nemožno pripustiť, že názov zmluvnej podmienky sám osebe postačuje na to, aby umožnil spotrebiteľovi po prvé pochopiť konkrétne fungovanie mechanizmu, na ktorý odkazuje dotknutá zmluvná podmienka, ako aj ekonomické dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú, po druhé pochopiť povahu skutočne poskytovaných služieb a po tretie overiť, či sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, neprekývajú.

40 Okrem toho okolnosť, že obsah služieb účtovaných pod názvom „spracovateľský poplatok“ je internou záležitosťou bankovej inštitúcie, a preto sa môže v jednotlivých inštitúciách líšiť, podporuje záver, že informovanie spotrebiteľa len prostredníctvom tohto názvu nemožno považovať za dostatočné na splnenie požiadavky transparentnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 smernice 93/13, keďže nemožno predpokladať, že interné postupy bankovej inštitúcie sú známe priemernému spotrebiteľovi, ktorý je bežne informovaný a primerane pozorný a obozretný.

41 Za týchto podmienok treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 2 a článok 5 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za poskytnutie úveru, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, spĺňa požiadavku transparentnosti stanovenú v týchto ustanoveniach len z toho dôvodu, že jednak z názvu tohto poplatku vyplýva, že je úhradou za úkony vykonané veriteľom, ktoré sú potrebné na uzavretie tejto zmluvy a sú internou záležitosťou veriteľa, a jednak, že výška uvedeného poplatku je v uvedenej zmluve presne určená.

52 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 a článok 4 ods. 1 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka týkajúca sa „spracovateľského poplatku“, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, musí na to, aby splnila požiadavky stanovené v týchto ustanoveniach, zodpovedať skutočným službám alebo nákladom, ktoré spadajú primerane do rozsahu plnení, ktoré veriteľ poskytuje pri uzatváraní tejto zmluvy, a ktoré sú na uzavretie tejto zmluvy potrebné, pričom je vylúčené, aby sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, akokoľvek prekrývali; takúto zmluvnú podmienku nemožno považovať za nekalú len z toho dôvodu, že na spotrebiteľa prenáša náklady na ekonomickú činnosť finančnej inštitúcie, pokiaľ neukladá spotrebiteľovi povinnosť platiť poplatky neprimerané nákladom súvisiacim s dotknutými službami alebo výške úveru.

Keďže z uvedených poplatkov nie je zjavné za čo ich má spotrebiteľ platiť a aké mu poskytnuté služby sú nimi hradené, ide o neprijateľné zmluvné podmienky.

16. Jednotiaci dôvod neprijateľnosti všetkých namietaných zmluvných podmienok.

Zmluva a v nej uvedené napádané zmluvné podmienky ako aj Obchodné podmienky sú písané písmom o veľkosti 1 mm. OP sú uvedené v 2 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 130 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 260. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné

dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz. Len pre zaujímavosť zmluvné ustanovenia a OP sú písané nasledujúcim spôsobom – Zmluva a v nej uvedené napádané zmluvné podmienky ako aj Obchodné podmienky sú písané písmom o veľkosti 1 mm. OP sú uvedené v 2 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 130 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 260. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz.

Bolo by zaujímavé poznať názor žalovaného, ak by mu bol zo súdu doručený rozsudok v podobnom formáte.

Súd tieto zmluvné dojednania považuje za neplatný právny úkon a v rámci právnej argumentácie tohto záveru poukazuje na

- rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012: „Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran, do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně. Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu.

Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí. Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran.

Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně prakticky nečitelná. Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky.

Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednájící po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

- rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.

- rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednaní spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súdny správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd.

16.1. Na možnú námietku žalovaného, že veľkosť písma v čase uzavretia zmluvy právnym predpisom stanovená nebola, poukazuje súd na Slovenskú technickú normu STN 01 6910 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa ktorej – Pri písaní pomocou textových editorov sa odporúča stojaté písmo veľkosti 12 bodov. V čase podpisu spornej zmluvy bol účinný aj § 37 ods.2 OZ - Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. K otázke nepotrebnosti naliehavého právneho záujmu spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vzhľadom na tento dovolacím súdom prijatý záver, právna argumentácia žalovanej, ktorá sa v tejto časti týka len určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., sa na vec vôbec nevzťahuje. Dovolací súd sa preto k nej ani bližšie nevyjadruje.

Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu.

C- 321/22: Právny záujem spotrebiteľa na vyhlásení NZP

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

17.1. Žalobca teda nebol povinný preukazovať akýkoľvek „záujem“ na vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok.

18. Všeobecné východiska žaloby o neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k času uzavretia zmluvy.

Rozhodnutie SdEÚ č. spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

33 Súdny dvor, ktorý poukázal na ochranu, ktorú smernica 93/13 zaručuje spotrebiteľom, rozhodol, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu po uplynutí prekluzívnej lehoty konštatovať nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom .

38 Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

– na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 698/18:

71. V tejto súvislosti treba konštatovať, že definícia pojmu „spotrebiteľ“ uvedená v článku 2 písm. b) smernice 93/13 neobsahuje žiadny prvok umožňujúci určiť, kedy zmluvný partner prestane byť spotrebiteľom v zmysle tejto smernice, a preto sa prestane môcť dovoliavať ochrany, ktorú mu priznáva táto smernica.

73. Ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, splnenie predmetnej zmluvy nemení retroaktívne okolnosť, že v čase uzavretia tejto zmluvy sa spotrebiteľ nachádzal v tomto znevýhodnenom postavení. Za týchto podmienok obmedzenie ochrany, ktorú smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi iba na dobu trvania plnenia predmetnej zmluvy v tom zmysle, že úplné splnenie zmluvy vylučuje akúkoľvek možnosť spotrebiteľa dovoliavať sa tejto ochrany, nie je zlučiteľné so systémom ochrany zavedeným touto smernicou. Takéto obmedzenie by bolo predovšetkým neprípustné, ako tvrdí poľská vláda, v rámci zmlúv, ktoré, ako je napríklad kúpna zmluva, sú vykonané okamžite po ich uzavretí alebo v okamihu ich uzavretia, keďže neoponcháva spotrebiteľom primeranú lehotu na napadnutie nekalých podmienok, ktoré sú prípadne uvedené v takýchto zmluvách.

74. Z toho vyplýva, že pojem „spotrebiteľ“ uvedený v článku 2 písm. b) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že zmluva je úplne splnená, nevylučuje, aby strana tejto zmluvy mohla byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 - 26. Ak má preto súd predmetom konania napadnutú zmluvnú podmienku podľa čl. 6 smernice, už by nemali byť pochybnosti o potrebnej intenzite záujmu spotrebiteľa na vyhlásení (určení) zmluvnej podmienky za neprijateľnú a že je tento záujem právny a naliehavý. Tento záujem je daný z povahy veci. Zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená (určená) za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala (rozsudok Súdneho dvora, Veľká komora, v spojených veciach C-154/15, C-307/15 a C-308/15, bod 61). Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov (bez práva na reštitučné plnenie). Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a s ktorými by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické až nemožné.

Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale v záujme dôležitého spoločenského cieľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými

podmienkami nie je časovo limitovaná a takýto stav trvá, až kým dodávateľ neukončí používanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (C-618/10, bod 52).

Rozsudok o určení konkrétnej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v individuálnej veci predstavuje pre naplnenie právnej istoty spotrebiteľa štandardný prostriedok ochrany. Bez toho, aby boli dotknuté práva z premlčania, takýto rozsudok predstavuje popri právnej istote o povahe zmluvnej podmienky aj základ pre prípadné ďalšie práva spotrebiteľa (napr. právo na reštitučné plnenie, právo na satisfakciu, právo na postúpenie pohľadávky vzniknutej plnením na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) a má aj celospoločenský význam, pretože pre dodávateľa vzniká povinnosť ukončiť používanie judikovanej neprijateľnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka).

18.1. V zásade tak samotný čas uplynutý od uzavretia zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky nemôže byť dôvodom na jej zamietnutie. Zároveň vzhľadom na citovanú judikatúru žalovaný neuviedol dôvody, ktoré by súd mohli viesť k úvahe o zneužití práva a konaní v rozpore s dobrými mravmi.

19. Všeobecné kritériá pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

SdEÚ spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

84 Z tohto hľadiska treba uviesť, že dodržanie zásady efektivity a dosiahnutie cieľa sledovaného smernicou 93/13, ktorý spočíva v ochrane spotrebiteľa vyvážením asymetrie medzi postavením predajcu alebo dodávateľa a postavením spotrebiteľa, nemožno zabezpečiť, ak by dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním jasnej a zrozumiteľnej povahy zmluvnej podmienky v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice niesol spotrebiteľ.

SdEÚ č. C-212/20:

77 Súdny dvor totiž rozhodol, že s cieľom zabezpečiť odradzujúci účinok článku 7 smernice 93/13 nemôžu právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý konštatuje existenciu nekalej zmluvnej podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice, závisieť od skutočného uplatňovania tejto podmienky (uznesenie z 11. júna 2015, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-602/13, neuvyverejnené, EU:C:2015:397, bod 50).

58 - Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti na jednej strane vyplýva, že dodržanie požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorú stanovuje článok 5 smernice 93/13, predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci zhodnotil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy ku škode spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820, bod 49 - Transparentná povaha zmluvnej podmienky, ktorú vyžaduje článok 5 smernice 93/13, tak predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci posúdil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy na úkor spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 56).).

19.1. Okrem už vyššie uvedeného tak súd konštatuje, že žalovaný neobhájil transparentnosť zmluvných podmienok, ich odklon od zákona v neprospech spotrebiteľa a to, že by s nimi spotrebiteľ pri individuálnom vyjednávaní súhlasil, resp. že boli vyrovnané inými zmluvnými ustanoveniami v prospech spotrebiteľa.

20. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

21. Podľa § 11 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 11 ods.1 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 9 ods.2 písm.) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21.1. Posudzovaná zmluva obsahuje vyjadrenie, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Takéto vyjadrenie neobsahuje konkrétnu sumu je nedostatočné. Zmluva rovnako neuvádza predpoklady výpočtu RPMN v zmysle rozsudku SdEÚ č. C – 677/23: Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

21.2. Posudzovaný úver je tak bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22.1. Žalobca v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.